

Det var inte Guds avsikt att de troende, som hade betydligt större förmåner än vad den judiska nationen hade haft, skulle ge mindre frikostigt än dessa hade gett. ”Var och en åt vilken mycket är givet”, förklarade Frälsaren ”av honom skall mycket varda utkrävt.” – Luk 12:48. Den frikostighet som krävdes av hebréerna var till största delen avsedd att bli till nytta för deras eget land. Idag sträcker sig evangeliets verk över hela jorden. Kristus har lagt evangeliets skatter i sina efterföljares händer. På dem har han lagt ansvaret för att förkunna frälsningens glada budskap för världen. Därför måste också vårt ansvar vara så mycket större än det gamla Israels.

I den mån som det evangeliska arbetet blir alltmer omfattande, skall ropen på hjälp bli allt fler och mer vanliga. Om dessa rop på hjälp skall kunna tillgodoseas, måste de kristna följa uppmaningen: ”Fören full tionde till förrådshuset, så att i mitt hus finnes mat.” – Mal 3:10. Om de som bekänner sig vara Kristi efterföljare, troget skulle komma till Gud med sin tionde och sina offergåvor skulle hans förrådshus vara fullt. Det skulle då aldrig uppstå några tillfällen, då man måste tillgripa utställningar, lotterier och fester för att samla pengar för det evangeliska arbetets underhåll.

Människor frestas att använda sina pengar för att tillfredsställa sin njutningslystnad, till delikatesser, kläder och utsmyckning av sina hem. Många församlingsmedlemmar tvekar inte att använda sina pengar till sådana saker, frikostigt och till och med slösaktigt. Men när man ber dem att ge något för att befrämja det evangeliska arbetet gör de invändningar. Kanske känner de, att de inte gärna kan låta bli att ge något. Då ger de knapphändigt en summa som betydligt understiger det som de ofta använder för att tillfredsställa sin lystnad efter saker som de inte behöver. De visar inte någon verklig kärlek till tjänsten för Kristus, inget uppriktigt intresse för människors frälsning. Är det då att undra på att sådana människors kristna liv ofta för en förkrympt, sjuklig tillvaro.

Den som är upptänd av kärlek till Kristus, kommer att betrakta det inte bara som en plikt, utan som en glädje att hjälpa till för att befrämja det högsta och heligaste uppdrag som överlämnats till människor – uppdraget att för världen framlägga godhetens, barmhärtighetens och frälsningens rikedomar.